

עת"א 26076/08/20 - ארז שמיל נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 26076-08-20 שמיל(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני:

מספר בקשה: 8

לפני
העותר
נגד
המשיב
פסק דין

כבוד השופט גיא שני
ארז שמיל (אסיר)
שירות בתי הסוהר

עניינה של העתירה בנושא ביקורי ילדיו של העותר בבית הסוהר. לא אאריך בדברים שכן המחלוקת - כעת - ממוקדת, וכך גם הפתרון.

העותר נושא בעונש מאסר עולם, הוא גרוש ואב לשני ילדים רכים בשנים. בעתירה קודמת שהתנהלה בשנת 2019 (עת"א 72691-01-19) קבע בית המשפט - לאחר בירור מעמיק ועל יסוד חוות דעת שהוגשו בדבר מצבה של המשפחה וצרכיהם של הילדים - כי ילדיו של העותר יהיו רשאים לבקרו פעמיים בחודש (ביקורים פתוחים), וכי כל ביקור יימשך שעה. ההחלטה ברורה, מדברת בעד עצמה ומשמיעה את קול זעקתם של הילדים.

זמן קצר לאחר ההחלטה בעתירה הקודמת באה הקורונה, הביקורים חדלו אצל כלל האסירים, ואצל העותר גם-כן. חודשים חלפו - העותר השלים עם המצב - אולם כעת המשיב מאפשר ביקורים "סגורים" בבתי הסוהר, והעתירה שלפניי נסבה על מתכונת הביקורים של ילדיו של העותר. בדיון שהתקיים לפניי ביום 17.11.2020 התברר כי המחלוקת צרה; טעם הדבר הוא שהעותר הודיע כי אינו מבקש לחלוק עת מתכונת הביקורים **הסגורים** (בהתאם למדיניות המשיב בימים טרופים אלה של משבר הקורונה); ואילו המשיב הודיע כי על-פי המדיניות העדכנית של המשיב ניתן לקיים **שני** ביקורים בחודש.

נותרו שתי נקודות: **האחת**, משך הביקור - העותר מבקש ליישם את המתווה שהוגדר בעתירה הקודמת, קרי שעה כל ביקור, ואילו המשיב עומד על חצי שעה בלבד; **והשנייה**, הרכב המבקרים - העותר מבקש כי יתאפשר לקטינים להיכנס עם מלווה (האם או הסבתא), ואילו המשיב עומד על שני מבקרים בסך-הכול, כך שאם מגיעים שני הילדים עליהם להיכנס עם גורם מטעם שב"ס.

לדידי, יש לאמץ את עמדתו של העותר. אין צורך לשוב ולהצביע על מצוקתם של הקטינים כפי שעלתה מן החומר שהונח לפני בית המשפט בהליך הקודם. אני סבור כי בנסיבות המיוחדות של המקרה, מבחן הסבירות מחייב את

המשיב לקיים עד כמה שניתן את מתכונת הביקורים שאושרה לעותר בעת"א 72691-01-19. ואם ביקורים פתוחים אינם אפשריים בעת הזו - ולכך כאמור גם העותר מסכים - הרי שלא מצאתי טעם מספק לגרוע עוד מן המתווה שנקבע על-ידי בית המשפט (לנוכח מצבם הנפשי של הקטינים). טענותיו של המשיב בדבר שוויון בין האסירים ובדבר מניעת התקהלויות טובות הן באופן כללי, אך אינן מהוות צידוק מניח את הדעת להחלטתו במקרה דנן, שהרי - כבר שנינו - מדובר בקיום בקירוב של מתכונת ביקורים שעליה כבר הורה בית המשפט, על מנת ליתן מענה לנסיבות מיוחדות של **המקרה הפרטני**. לשון אחרת: עמדתו של המשיב כי העותר זכאי לביקורים כמו כל אסיר אחר, אינה נותנת משקל הולם - או בכלל - להחלטת בית המשפט בעתירה הקודמת, ולנתונים האינדיבידואליים אשר עמדו ביסוד אותה החלטה.

סוף דבר: אני מורה כי יתאפשרו שני ביקורים בחודש, למשך שעה כל אחד, וכי כאשר מגיעים לביקור שני ילדיו של העותר (בהודעה מראש), תתאפשר כניסתם עם מלווה בגיר (אמם של הקטינים או אמו של העותר, בכפוף כמובן להיעדר מניעה פרטנית).

ניתן היום, כ"ז כסלו תשפ"א, 13 דצמבר 2020, בהעדר
הצדדים.